

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114212141
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8114212141.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovaľovej, v právnej veci žalobkyne B.. W. V., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej vo O. O., na ul. E. č. X, právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Molokačovou, advokátkou so sídlom v Prešove, na ul. Masarykovej č. 16, proti žalovanému R.. W. E., nar. XX.X.XXXX, bývajúcemu v B., na ul. Z. č. XXXX/XX, právne zastúpenému JUDr. Alojzom Naništom, advokátom so sídlom v Prešove, na ul. Sládkovičovej č. 8, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 9.11.2017 č. k. 12C/177/2014-249 takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že z vecí, patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalobkyne:

- skrinku bielo-modru, zadováženú z lekárne v zostatkovej hodnote 13 EUR (položka č. 26) a z vecí, patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalovaného:

- komplet vysoká poličková skrinka, v zostatkovej hodnote 20 EUR (položka č. 25)
- umývačku riadu Siemens, v zostatkovej hodnote 100 EUR (položka č. 34)
- kuchynský odparovač Ariston, v zostatkovej hodnote 100 EUR (položka č. 35)
- kuchynskú rúru Ariston, v zostatkovej hodnote 100 EUR (položka č. 36)
- varnú dosku Ariston, v zostatkovej hodnote 100 EUR (položka č. 37)
- chladničku zn. Liebherr, v zostatkovej hodnote 100 EUR (položka č. 41)
- gaučovú súpravu oranžovú, v zostatkovej hodnote 250 EUR (položka č. 43)
- obývaciu stenu, v zostatkovej hodnote 200 EUR (položka č. 46)
- spálňový nábytok, v zostatkovej hodnote 200 EUR (položka č. 51)
- vešiakovú stenu z chodby s botníkom, v zostatkovej hodnote 80 EUR (položka č. 55)
- posteľ s matracmi z Merkury Market, v zostatkovej hodnote 80 EUR (položka č. 59)
- skrinku visiacu bielu v kúpeľni, v zostatkovej hodnote 40 EUR (položka č. 61)
- práčku AEG, v zostatkovej hodnote 150 EUR (položka č. 64)
- prívesný vozík, v zostatkovej cene 100 EUR (položka č. 75)

a nehnuteľnosti:

- Byt č. X nachádzajúci sa na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu súpisné č. XXXX na ul. Z. XX v B., stojaci na parcele č. XXXX (zapísaný pod B4) a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu súp. č. XXXX vo veľkosti XXX/XXXX z celku, spoluvlastnícky podiel k pozemku par. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m², vedenom ako parcela registra "C", zapísané na LV č. XXXXX, k.ú.: B., obec: B., okres: B..

- Spoluvlastnícke podiely o veľkosti 1/19 z celku k pozemkom parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXXX m² a parc. č. XXXX/X- záhrady o výmere XXX m², vedeným ako parcely registra "C", zapísané (pod B14) na LV č. XXXXX, k.ú.: B., obec: B., okres: B..

- Pozemok parc. č. XXXX- zastavané plochy a nádvorí o výmere XX m², vedený ako parcela registra "C", zapísaný (pod B1) na LV č. XXXXX, k.ú.: B., obec: B., okres: B..

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadania sumu 34.253,50 EUR v lehote do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiadna zo strán sporu n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom z veci patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne skrinku bielo-modrú, zadováženú z lekárne v zostatkovej hodnote 13,- eur. Ďalšie hnutelné a nehnuteľné veci špecifikované vo výrokovej časti rozsudku prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Žalovaného zaviazal titulom vyporiadania zaplatiť žalobkyni sumu 34.293,50 eur. Ďalej vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že z hnutelných vecí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria len veci uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Pokiaľ ide o ďalšie veci, žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno ich existencie.

3. Pokiaľ ide o tvrdenie zo strany žalovaného ohľadne finančných prostriedkov, ktoré mu mali byť poskytnuté darom od rodičov, v tejto súvislosti sa poukázalo, že ak ide o dar v zmysle ust. § 143 Občianskeho zákonníka, musia byť splnené náležitosti darovacej zmluvy uvedené v ust. § 628 Občianskeho zákonníka, predovšetkým predpísaná forma. Pre posúdenie, kto je obdarovaný, bude rozhodujúci úmysel darcu, či to, že vec chcel darovať len jednému z manželov alebo obidvom.

4. V zmysle zhodnotenia Najvyššieho súdu ČSSR z 3.2.1972 sp. zn. Cpj 86/1971, úmysel darcu bude možné vo väčšine prípadov vyvodiť len z okolností, za ktorých k darovaniu došlo. Pritom nestačí len posudzovanie povahy predmetu, či slúži potrebám celej rodiny alebo len jedného z manželov, ale vždy treba vychádzať z úmyslu darcu.

5. V prejednávanej veci išlo o dar obom manželom zo strany rodičov žalovaného. V súvislosti s týmto záverom sa poukázalo na výpoveď samotného žalovaného, ktorý spontánne uviedol, že išlo o dar obom a aj matky žalovaného, ktorá tiež spontánne uviedla, „Keď tento byt už mali, my sme im darovali sumu 15.000,- eur. Tieto finančné prostriedky mal manžel v banke na účte.“ Následne síce upravila svoju výpoveď, že išlo len o dar synovi, čo však už bolo považované za účelové. S touto opatrnosťou vypovedal tiež otec žalovaného, ktorý si na formuláciu dal pozor, zrejme po doporučení právnym zástupcom. Pri hodnotení daru sa vychádzalo i z okolností, za ktorých k nemu došlo, teda na zveľadenie bytu oboch bývalých manželov. Nepotvrdila sa ani verzia žalobkyne, že išlo o pôžičku, nakoľko nebolo preukázané, aby dochádzalo k postupnému splateniu pôžičky až do decembra 2011. Otec žalovaného sumu 16.000,- eur a 3.400,- eur investoval už vo februári 2011 do podielových listov, čo teda nemohlo byť zo sumy vrátenej z pôžičky. Poskytnutá sumu 15.000,- eur bola posúdená ako dar obom manželom a táto bola spotrebovaná na rekonštrukciu bytu, čím sa navýšila jeho hodnota.

6. Ďalšou spornou položkou bola suma finančných prostriedkov, ktorých výber realizovala žalobkyňa v mesiacoch október 2012 až december 2012. Za spornú sa považovala suma výberov realizovaných až po 24.10.2012, nakoľko ešte dňa 24.10.2012 bola suma 8.000,- eur použitá na podielové fondy uvádzané žalovaným o čom predložil aj listinné dôkazy (prílohová obálka). Žalobkyňa nepreukázala, ako naložila so sumou 7.400,- eur pozostávajúcou z výberov uskutočnených dňa 15.11.2012 vo výške 1.500,- eur, dňa 26.11.2012 vo výške 1.400,- eur, dňa 19.12.2012 vo výške 1.500,- eur, dňa 29.12.2012 vo výške 1.500,- eur, dňa 30.12.2012 vo výške 500,- eur a dňa 30.12.2012 vo výške 1.000,- eur.

7. Podľa judikovaného záveru Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 20.6.2005 sp. zn. 22Cdo/1135/2005, ktorý je použiteľný aj pri hodnotení v tejto právnej veci, ak jeden z manželov za trvania manželstva vybral z vkladnej knižky peňažné prostriedky, ktoré boli predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nesie dôkazné bremeno o tom, že ich použil v súlade s § 144 a

nasl. Občianskeho zákonníka, teda najmä na bežnú spotrebu alebo náklady spojené s užívaním a udržiavaním majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve. Dôkazným bremenom v prípade použitia výberu z vkladnej knižky urobeného len jedným z manželov bez vedomia druhého nemožno zaťažiť toho, ktorý ho neurobil, keďže tento manžel nie je o použití vybraných súm nijako informovaný, a teda pokiaľ ide o ich použitie, spravidla nemôže nič tvrdiť a dokazovať. Naopak ten, kto peniaze vybral, vie ako ich použil a preto je správne zaťažiť ho dôkazným bremenom pokiaľ ide o ich použitie. Do spoločného majetku nebudú zahrnuté len v prípade, ak bude preukázané použitie v súlade s ust. § 144 a nasl. Občianskeho zákonníka. To samozrejme vyplýva aj z pravidla, že dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Z týchto dôvodov bola preto suma 7.400,- eur zahrnutá do masy BSM.

8. Na druhej strane nebolo preukázané, aby z hodnoty 1.200,- eur, ktorú žalovaný mal z predaja motorového vozidla O. J. , poskytol 500,- eur žalovanej ako tvrdil. Do masy BSM sa započítala celá čiastka 1.200,- eur.

9. Hodnotu bytu, ktorý bol prisúdený do výlučného vlastníctva žalovaného, mal súd prvej inštancie preukázanú zo znaleckého posudku. V tejto súvislosti sa neprihliadalo na argumenty žalovaného ohľadom zníženia jeho ceny z dôvodu, že zabezpečil drevo na rekonštrukciu drevených zárubní a zabezpečil jeho lacnejšie spracovanie. Uvedené sa udialo za trvania manželstva a bolo na prospech celej masy BSM.

10. S prihliadnutím na vyššie uvedené, masu bezpodielového spoluvlastníctva manželov tvorí hodnota bytu a nehnuteľností v celkovej sume 76.100,- eur, finančné prostriedky z účtu v W. v sume 7.400,- eur, hnuťelné veci v hodnote 1.713,- eur, suma 1.200,- eur z predaja motorového vozidla O. J. a finančná hotovosť v podielových fondoch a listoch vo T. v sume 37.000,- eur. Hodnota BSM tak predstavuje spolu sumu 123.413 eur, čo pri rovnosti podielov je 61.706,50 eur pre každého z manželov.

11. Žalovaný obdržal 1.700,- eur v hnuťelných veciach, 1.200,- eur v hodnote motorového vozidla O. J., finančnú hotovosť 17.000,- eur ponechanú žalobkyňou na účtoch vo T.. a nehnuteľnosti v hodnote 76.100,- eur, čo je spolu 96.000,- eur, čím získal o 34.293,50 eur viac ako má predstavovať jeho podiel. Žalobkyňa získala hnuťelnú vec v hodnote 13,- eur, finančné prostriedky vo T.. v hodnote 20.000,- eur a finančné prostriedky v W. v hodnote 7.400,- eur, teda spolu čiastku 27.413,- eur, ktorá je o 34.293,50 eur nižšia v porovnaní s jej podielom. Žalovaný bol preto za účelom úplného vyrovnania zaviazaný doplatiť žalobkyňi sumu 34.293,50 eur.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov do výlučného vlastníctva žalobkyne bola prikázaná skrinka bielo-modrá zadovážená z lekárne v zostatkovej hodnote 13,- eur a ďalšie hnuťelné a nehnuteľné veci prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, že žalovanému bude uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi titulom vyporiadania sumu 26.753,50 eur. Ako dôvod uviedol, že skutkové zistenie, podľa ktorého suma 15.000,- eur predstavovala dar obom manželom zo strany rodičov žalovaného, aj pri rešpektovaní zásady voľného hodnotenia dôkazov, je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Z prednesov a výpovedí uskutočnených v priebehu konania nie je možné dospieť k jednoznačnému záveru, že suma 15.000,- eur bola darovaná obom manželom. Pokiaľ prišlo pri vyjadrovaní k istým rozporom, tieto boli odstránené následným zopakovaním, že išlo o sumu 15.000,- eur ako dar pre žalovaného na rekonštrukciu spoločného bytu. Peniaze boli odovzdané v rodinnom dome rodičov žalovaného jemu od prítomných rodičov. Samotná rekonštrukcia bytu nebola dôvodom na darovanie obom manželom pomerne vysokej finančnej sumy. Žalovaný namieta hodnotiaci záver, podľa ktorého spontánne uviedol, že išlo o dar obom manželom. Zo zápisnice z pojednávania je zrejme, že žalovaný, resp. jeho rodičia odpovedali na otázky položené zo strany súdu alebo stranami sporu. Nevypovedali tak, aby najprv súvislo vypovedali k veci (t.j. spontánne), ale rovno odpovedali na položené otázky. Spontánna výpoveď znamená výpoveď prejavujúca sa bez vonkajších podnetov. Súd prvej inštancie hodnotil výpoveď otca žalovaného ako opatrnú len z dôvodu, že svoje myšlienky formuloval presne a správne. Žalovaný odmieta ako špekulatívny hodnotiaci záver, že tak malo byť zrejme po doporučení právnym zástupcom. Skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd prvej inštancie z vykonaných dôkazov nevyplývajú a v hodnotení dôkazov je logický rozpor, ktorý súd arbitrárne vysvetlil. Ušlo pozornosti súdu prvej inštancie, že z ust. § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva nielen, že darom sa niečo bezodplatne prenecháva obdarovanému, ale aj to, že obdarovaný dar prijíma. V

posudzovanej veci darovacia zmluva vznikla reálne, t. j. prejavom vôle darcov (rodičov žalovaného) a obdarovaného (žalovaného) došlo k odovzdaniu a prijatiu finančnej sumy 15.000,- eur. Pri hodnotení dôkazov sa opomenula skutočnosť, že žalobkyňa pri odovzdávaní sumy 15.000,- eur osobne nebola a v konaní ani netvrdila, že išlo o dar, ktorý by prijala. Žalovaný od samého začiatku tvrdil aj preukazoval, že bol osobne pri odovzdávaní sumy 15.000,- eur, ktorú ako dar od svojich rodičov prijal za účelom rekonštrukcie bytu. Ak na strane žalobkyne absentovala vôľa prijať dar zo strany darcov, nie je možné uvažovať o uzatvorení darovacej zmluvy ako takej. Súd prvej inštancie pri správnom vyhodnotení, že rozhoduje úmysel darcov prehliadol, že žalobkyňa neprejavila vôľu dar prijať, pretože počas celého konania tvrdila, že išlo o pôžičku. Žalovaný taktiež poukázal na bod 99 odôvodnenia rozsudku, v ktorom okrem iného sa konštatuje, že žalovaný obdržal 1.700,- eur v hodnote hnuiteľných vecí. Uvedenému nezodpovedá výrok rozsudku, pretože po sčítaní hodnoty v ňom uvedených hnuiteľných vecí, ktoré súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, vychádza suma 1.620,- eur. Žalovaný obdržal z majetku patriaceho do BSM sumu 1.620,- eur v hnuiteľných veciach, 1.200,- eur v hodnote motorového vozidla, 17.000,- eur finančnú hotovosť vo O. a 76.100,- eur v hodnote nehnuteľností, teda spolu sumu 95.920,- eur a zo svojho výlučného majetku vynaložil na spoločný majetok sumu 15.000,- eur. Žalobkyňa obdržala hnuiteľné veci v hodnote 13,- eur, finančné prostriedky vo T. 20.000,- eur a v W. 7.400,- eur, spolu 27.413,- eur. Žalovaný je potom na úplné finančné vyrovnanie povinný žalobkyňu zaplatiť sumu vo výške 26.753,50 eur.

13. Žalobkyňa navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

14. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného je len čiastočne opodstatnené.

15. V konaní sa správne ustálil rozsah majetku patriaceho do BSM a správne bola zistená aj jeho hodnota s výnimkou hnuiteľných vecí príkazných do výlučného vlastníctva žalovaného. Do výlučného vlastníctva žalovaného boli prikázané hnuiteľné veci v celkovej hodnote 1.620,- eur a nie v hodnote 1.700,- eur, ako to nesprávne vypočítal prvoinštančný súd. V dôsledku uvedeného došlo aj k zmene hodnoty celkovej masy BSM na sumu 123.333,- eur. Táto čiastka pozostáva z hodnoty hnuiteľných vecí vo výške 1.633,- eur, hodnoty motorového vozidla vo výške 1.200,- eur, hodnoty nehnuteľností vo výške 76.100,- eur, finančnej hotovosti vo T. vo výške 37.000,- eur a finančných prostriedkov v W. vo výške 7.400,- eur. Z celkovej sumy 123.333,- eur na každého z manželov, vychádzajúc zo zásady rovnosti podielov zakotvenej v ust. § 150 Občianskeho zákonníka, pripadá podiel vo výške 61.666,50 eur. Žalobkyňa do svojho výlučného vlastníctva v rámci vyporiadania získala majetok v hodnote 27.413 eur a žalovaný majetok v hodnote 95.920,- eur. Žalovaný tak získal majetok v hodnote o 34.253,50 eur vyššej, než zodpovedá jeho podielu 61.666,50 eur (95.920,- eur - 61.666,50 eur = 34.253,50 eur).

16. Čo sa týka sumy 15.000,- eur poskytnutej rodičmi žalovaného, táto bola správne vyhodnotená ako dar pre oboch manželov na rekonštrukciu bytu.

17. Vo vzťahu k sume 15.000,- eur je potrebné poukázať na ust. § 191 C.s.p., podľa ktorého, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

18. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

19. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov

navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení, než je strana sporu, ktorá nespĺnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť.

20. Je síce pravdou, že žalobkyňa v priebehu konania popierala poskytnutie sumy 15.000,- eur ako daru zo strany rodičov žalovaného a podľa nej malo ísť o pôžičku, avšak toto tvrdenie zo strany prvoinštančného súdu nebolo vyhodnotené ako pravdivé. Dokazovanie sa preto správne zameralo na zistenie toho, o aký dar išlo, či o dar určený iba žalovanému alebo oboj manželom. K otázke charakteru tohto daru sa v priebehu konania vyjadrovali žalovaný a jeho rodičia v pozícii svedkov.

21. Samotný žalovaný pritom vyvolal dôvodné pochybnosti o tom, že dar bol určený výlučne jemu. V priebehu pojednávania konaného dňa XX.X.XXXX pri priamej otázke súdu potvrdil, že peňažný dar bol určený pre oboch manželov, pričom pri tomto prejave žalovaný ukazoval rukou nielen na seba, ale aj na žalobkyňu. Ak z tohto bezprostredného prejavu, a to aj neverbálneho, súd prvej inštancie vyvodil záver o poskytnutí peňažného daru oboj manželom, tento má oporu vo vykonanom dokazovaní. Takéto prerieknutie sa žalovaného vzbudzuje vážne pochybnosti o pravdivosti jeho predchádzajúcich a aj nasledujúcich vyjadrení.

22. Ešte podstatnejším dôkazom potvrdzujúcim poskytnutie daru oboj manželom je výpoveď svedkyne T. E., matky žalovaného, na pojednávaní konanom dňa XX.X.XXXX. Táto svedkyňa po zistení jej identifikačných údajov a poskytnutom poučení na výzvu súdu ešte pred položením akejkoľvek otázky spontánne potvrdila darovanie sumy 15.000,- eur žalobkyňi a žalovanému. Až následne, po položení otázky, túto svoju výpoveď zmenila. Za takejto situácie záver o poskytnutí daru oboj manželom má oporu vo vykonanom dokazovaní.

23. Právne bezvýznamné je i tvrdenie, podľa ktorého žalobkyňa pri odovzdávaní sumy 15.000,- eur osobne nebola a ani nikdy netvrdila, že išlo o dar. Ako už bolo skôr konštatované, tvrdenie žalobkyne o poskytnutí sumy 15.000,- eur z titulu pôžičky zo strany rodičov žalovaného preukázané nebolo. Ďalší iný titul ako dar stranami sporu tvrdný nebol. Samotná neprítomnosť žalobkyne pri odovzdávaní predmetu daru nie je okolnosťou znemožňujúcou uzatvorenie darovacej zmluvy podľa ust. § 628 Občianskeho zákonníka v prospech oboch manželov. Darované finančné prostriedky v sume 15.000,- eur mali byť použité na rekonštrukciu bytu vo vlastníctve žalobkyne a žalovaného, pričom tieto finančné prostriedky sa na túto rekonštrukciu aj použili. Žalobkyňa teda bez akýchkoľvek pochybností prejavila vôľu prijať dar zo strany darcov. V tejto súvislosti je právne významné ust. § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovnou alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť.

24. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 388 C.s.p. rozsudok zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

25. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 2 C.s.p.. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že každá zo strán sporu mala v konaní úspech len čiastočný.

26. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).